

برای تحقق خواست های مان مبارزه می کنیم!

هشتم اسفند ماه هشتاد و شش

کارگران انقلابی پروژه های پارس جنوب

«هنگامی که توده های کارگر آذرخش اندیشه انقلاب اجتماعی را جذب کنند،

طوفان انقلاب جامعه را از استعمار و ستم پاک خواهد کرد.»

شاید کمتر کسی باشد که نام «عسلویه و پارس جنوبی» را نشنیده باشد. هرکس براساس منافع طبقاتی خویش از نام و جایگاه اقتصادی (و سیاسی) پارس جنوبی سخن می راند. برای سرمایه داران و حاکمیت آنها عسلویه سفره گسترده ای است که هرگوشه ی آن «نعمت های وعده داده شده از سوی بارگاه سرمایه» تجلی یافته و با چپاول و به یغما بردن این خوان گسترده است که، سودهای سرشار بر سرمایه های کلان سرمایه داران حکومتی و غیرحکومتی افزوده می گردد. هرچه بر آوازه این منطقه «زرخیز» برای شرکت های سرمایه داری داخلی و خارجی و شرکای بین المللی شان (پترو پارس، POGC - توتال - شل - هیوندای - هالیبرت - دایلم و) افزوده می گردد، چهره کریه ظلم و ستم طبقاتی که از سوی نظام سرمایه داری و جمهوری جهل و جنایت، برما کارگران و زحمتکشان روا داشته میشود نیز عریان تر می گردد.

کارگران و زحمتکشان!

اینجا عسلویه است، اردوگاهی که قانون سرمایه بر آن حاکم است!

اینجا سرزمین قراردادهای موقت و سفید امضاء و قراردادهای یک هفته ای و حتی یک روزه کار است!

اینجا سرزمین پیمان های زورسرمایه داری برای عدم پرداخت چندین ماهه مزد کارگران است!

اینجا جایگاه بیش از ۵۰ هزار نفر کارگر است که از ملتها و اقوام مختلف (ترک - کرد - شمالی - بلوچ - عرب - فارس - لر و) و حتی کشورهای مختلف (کره - ژاپن - افغانستان - پاکستان - هند و) گسیل گشته اند تا وحدت بین المللی طبقه کارگر را که در مراکز کارگری و چندین فاز از پروژه ها و پالایشگاه ها و پتروشیمی و صنایع بالادستی و پایین دستی پارس جنوبی، تجلی یافته، به نمایش بگذارند.

از سوی دیگر سرمایه داران حاکم به منظور مصون نگه داشتن سرمایه و سودهای نجومی خویش از هرگونه گزند، همواره با انگیزه تفرقه افکنانه و دامن زدن به اختلافات ملی - قومی - دینی - زبانی، بومی و غیر بومی و ایرانی و خارجی، سعی دراخلال و تضعیف روحیه برادری و وحدت بین کارگران داشته اند تا به جای آن ستیزه جویی و کینه توزی را حاکم گردانند و مهمترین سلاح در مبارزه یعنی اتحاد طبقاتی را از دست کارگران خارج کنند و آنها را با تسلیم و پذیرش شرایط غیر انسانی حاکم، به عقب برانند. جمهوری اسلامی باید بداند که تنها مرگ قادر است میان ما کارگران فاصله ایجاد نماید.

اینجا سرزمین هولناک ترین و ظالمانه ترین قراردادهای اسارت بار جمهوری اسلامی با شرکت ها و سرمایه داران

جهانی و امپریالیسم است !

ما در اینجا خود شاهد عریان ترین نوع استثمار، بی حقوقی، نابرابری و ستم طبقاتی هستیم . همه ی این مظالم طبقاتی و سیاسی در جایی به وقوع می پیوندند که حاکمان رژیم، آب و خاکش را نیز به توبره کشیده و به حراج گذاشته و برای خود بهشتی بر بستر مخازن عظیم گاز و نفت و جهنمی بنا نهاده بر بهره کشی ظالمانه، آلودگی، بیماری، و مرگ تدریجی برای ما، رقم زده اند .

رفقای کارگر!

ما اکنون از کم ترین حقوق حقه خویش بی بهره ایم و در بدترین شرایط زیست و سخت ترین شرایط جسمی و روحی و بدون هیچ گونه امکانات رفاهی بدور از خانه و دیاروزن و فرزندان خود به سر می بریم و ماه هاست که از دستیابی به مزد خویش محرومیم. گویی پرداخت نکردن چندین ماهه مزد کارگران در جمهوری اسلامی به رسم و قانون این رژیم مبدل گشته است!

کسانی که بهره وری از دسترنج ما را وثیقه راحتی و اندوختن سرمایه های میلیاردی خود قرار داده اند باید مورد اعتراض قرار بگیرند. ما کارگران باید با مبارزه متحد همه ی کارگران شاغل و فصلی و بیکار، آنان را تسلیم خواست های خود گردانیم. ما برای دستیابی به حقوق و خواست های خویش قادریم آرامش سرمایه داران و زمینداران را بر هم زنیم و بهشت شان را بر سرشان خراب کنیم. همانگونه که بارها با اتحاد و همبستگی خود، در گذشته و تاکنون، در همه ی فازهای پارس جنوبی، پالایشگاه ها و پتروشیمی های منطقه، برای مقابله با ظلم و تعدی پاسداران سرمایه و «حراست مستقر در منطقه ویژه» و در نمایش قدرت خویش به هنگام یورش بر نیروهای انتظامی و امنیتی و اعتصاب های متعدد کارگری برای دستیابی به خواسته ها و دستمزدهای معوقه خود، حماسه آفریده ایم .

ما کارگران پروژه های پارس جنوبی، با درس آموزی از تجارب گذشته خود و دیگر رفقای کارگرممان در شرکت واحد اتوبوس رانی تهران، نیشکر هفت تپه، پالایشگاه آبادان، صنایع فولاد اهواز، گروه ملی و لوله سازی اهواز، یخچال سازی لرستان، کارخانجات نساجی، کارخانه پریس و کارگران خاتون آباد و ایران خودرو، با اتکا به نیروی همبستگی و برادری طبقاتی خود باید به مقابله با سیاست های ضد کارگری حاکمان و عوامل مزدور آنها برخاسته و با مبارزه ای آگاهانه فرمان توقف چرخ های عظیم صنایع را تا دستیابی به درخواست های زیر صادر گردانیم:

- ۱- پرداخت کامل حقوق معوقه و پرداخت به موقع مزد کارگران .
- ۲- برخورداری از بیمه تأمین اجتماعی و بیمه بیکاری و خوابگاه و حمام مناسب و امکانات رفاهی و تفریحی متناسب با شأن انسانی و تأمین ایمنی کار.
- ۳- به رسمیت شناختن حق مرخصی و منظم نمودن دیدار کارگران اقماری با خانواده های خود .
- ۴- آزادی تشکل های مستقل کارگری (مستقل از کارفرمایان - دولت - احزاب و نهادهای دینی)
- ۵- بستن پیمان های جمعی کار با تشکل های مستقل کارگری و نمایندگان واقعی کارگران درباره ی حداقل مزد، چگونگی افزایش مزد، مزایا، آموزش، شرایط کار و غیره.
- ۶- کوتاه کردن دست شرکت های تأمین نیروی انسانی و هرگونه واسطه از استخدام: هرگونه قرارداد کار باید بین شرکتی که واقعاً کار برای آن انجام می شود و کارگر بر اساس پیمان دسته جمعی کار و قانون کار صورت گیرد.

- ۷- لغو قوانین ضد کارگری و قراردادهای موقت و سفید امضاء .
 - ۸- حق اعتصاب و عدم پیگرد قضایی و امنیتی کارگران و فعالان کارگری .
 - ۹- افزایش دستمزد کارگران متناسب با شرایط تورم اقتصادی و رشد بارآوری کار.
 - ۱۰- احتساب ۳۵٪ حق اضافه کاری .
- با اتحاد کارگران شاغل و فصلی و مهاجر خارجی ساکن در ایران و بیکاران ، صفوف خود را فشرده تر سازیم .

« کارگران انقلابی پروژه های پارس جنوبی »

بهمن ۸۶

سایت آذرخش